

Jeg stod mig ved en bæk at to

Jeg stod mig ved en bæk at to
under lide,

og der kom ridende de riddere fro.
*Hvor langt ville I,
herr Hogans sønner, udride?*

2. Den ene red sin vej forbi,
den anden stod og snakkede med mig.

3. ”Skøn jomfru, skøn jomfru, trolov nu
  mig,
så godt et guldbånd giver jeg dig.”

4. ”Hvad skal jeg min fostermoder svare,
når hun ser mig det guldbånd have?”

5. ”Du sig, du gik dig nede ved strand,
du fandst det guldbånd på den hvide sand.”

6. ”Hvad skal jeg svare fostermoder min,
når hun ser mig med blegen kind?”

7. ”Når hun ser dig blege kind bære,
da sig, jeg vil dig hæder og ære.”

8. ”Men vil du ikke trolove mig,
så sæt dig ned og snak med mig.”

9. ”Du sæt dig ned på bredden stene,
fortæl mig ud af frænderne dine.”

10. ”En aftenstund så var jeg fød;
før hanen gol, min moder var død.”

11. Den gang de lagde min moder i grav,
da ringed det for min fader i stad.”

12. Den gang de lagde min fader i grav,
da ringed det for mine søskend i stad.”

13. ”Nu ere de alle døde,
som mig skulle klæde og føde.”

14. ”Så nær som herr Svend, min yngste
  broder,
han satte mig til min fostermoder.”

15. ”Min fostermoder gav mig at die,
de fremmede jomfruer lærte mig at sy.”

16. ”De fremmede jomfruer lærte mig at sy,
men selv lærte jeg mig ære og dyd.”

17. ”Det kan jeg høre på talen din,
at du est kære søster min.”

18. ”Og havde jeg dig ej forespurgt,
så havde jeg bryllup med min søster gjort.”

19. ”Vel an, min søster, tro du mig,
så fro en ridder giver jeg dig.”

20. Søster, søster, børst dit hår,
så rig en ridder skal du få.”

21. Et bryllup skal dig gøres,
så det skal over alt Danmark spør'es.”

Eftir Danske kæmpe- og folkeviser, men skrivað sum Ingibjörg í Høyvík kvað í upptøku. jd.